

T.C.
BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
SİNEMA-TELEVİZYON ANABİLİM DALI
SİNEMA-TV SANAT DALI

“İSTASYON”
(Yüksek Lisans Tezi)

Tezi Hazırlayan: **Erdal Barış YILDIRIM**

İSTANBUL, 2010

T.C.
BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
SİNEMA-TELEVİZYON ANABİLİM DALI
SİNEMA-TV SANAT DALI

“İSTASYON”
(Yüksek Lisans Tezi)

Tezi Hazırlayan:
Erdal Barış YILDIRIM
Öğrenci No:
070770034

Tez Danışmanı:
Yrd. Doç. Dr. Cengiz ASİLTÜRK

İSTANBUL, 2010

YEMİN METNİ

Yüksek lisans projesi olarak sunduğum “İSTASYON” başlıklı bu çalışmamı, bilimsel ahlâk ilkelerine uygun şekilde ve akademik yardım dışında kimseden yardım almadan yazdığuma ve filmimi aynı ölçüler içinde çektiğime, yararlandığım eserlerin tamamının kaynaklarda gösterildiğini ve çalışmada kullanıldıkları her yerde bunlara atıf yapıldığına onurum şerefim üzerine yemin ederim.

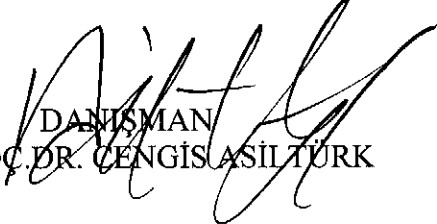
Erdal Barış YILDIRIM

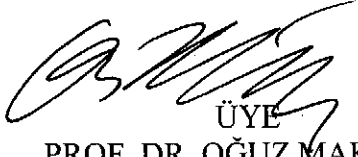
T.C.
BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜ
TEZLİ YÜKSEK LİSANS SINAV TUTANAĞI

14.07.2010

Enstitümüz *Sinema-Tv* Anasanat Dalı *Sinema-Tv* Sanat Dalı yüksek lisans öğrencilerinden **070770034** numaralı **Erdal Barış YILDIRIM**'ın "*Beykent Üniversitesi Lisansüstü Eğitim - Öğretim ve Sınav Yönetmeliği*"nin ilgili maddesine göre hazırlayarak, Enstitümüze teslim ettiği "**İSTASYON**" konulu tezini, Yönetim Kurulumuzun 12.07.2010 tarih ve 2010/18 sayılı toplantısında seçilen ve Taksim Yerleşkesinde toplanan biz jüri üyeleri huzurunda, ilgili yönetmeliğin (c) bendi gereğince **(50)** dakika süre ile aday tarafından savunulmuş ve sonuçta adayın tezi hakkında ~~oyçokluğu/oybirliği~~ ile **Kabul/Red veya Düzeltme** kararı verilmiştir.

İşbu tutanak, 4 nüsha olarak hazırlanmış ve Enstitü Müdürlüğü'ne sunulmak üzere tarafımızdan düzenlenmiştir.

DANİSMAN
YRD. DOÇ. DR. CENGİZ ASIL TURK

ÜYE
PROF. DR. OĞUZ MAKAL

ÜYE
YRD. DOÇ. DR. SALİH BOLAT

ÖZET

Filmin ana kahramanı çocukluğunda yaşadığı travmatik olayların etkisini tüm yaşamı boyunca atlatamamış ve halen bu travmanın etkisiyle gündelik yaşamında birçok sorun yaşamaktadır. Ana kahraman Oğuz Atay'ın "Korkuyu Beklerken" adlı kitabındaki "Demiryolu Hikayecileri" adlı öyküdeki karakterden esinlenilerek, sözü edilen travmatik kişilik "demiryolu, tren" gibi simgesel gösterenler bağlamında kurgulanmıştır. Kahraman travmatik kişiliği nedeniyle kendisini toplumdan tecrit etmiş bir biçimde yaşamı tercih etmiştir, kendisini kötü sonla biten öykülerle ifade etmekte ve bu öyküleri tren istasyonlarında satarak geçimini sağlamaktadır. Kendi dünyasında yarattığı "Kırmızı Elbiseli Kadın" sadece yazamadığı bir hikâye değil, kendini var edebilme çabasıdır. Bu hikaye de tıpkı diğer hikayeler gibi kötü sonla bitecektir. Bu kötü son ana kahramanın travmasının kendi kurgusal dünyasında çözüme kavuşturulmasının gerçeklikteki yansımasıdır.

Anahtar Kelimeler: öykü, travma, istasyon, kurgu.

ABSTRACT

The protagonist of the short film is a traumatic character, his traumatic past leads him to behave problematically and it can be observed from the daily life of him. The protagonist is inspired by the main character of the short story named "Railway Storytellers" in the book "Waiting for Fear" written by Oğuz Atay, also this traumatic character is constructed by the symbolic signifiers as "railway, train" etc. The protagonist is isolated from the society because of his traumatic personality, he expresses himself in his bad ending short stories and he makes his living by selling these stories in the station. The story named "Woman in Red Dress" is not only a story but also the narration of the struggle of engendering himself as a human subject, and this story ends badly like the other stories. This bad ending is reflection of the resolution of the traumatic fictive world of the protagonist in real life.

Key Words: story, trauma, station, fiction

İÇİNDEKİLER

ÖZET.....	i
ABSTRACT.....	ii
TEZİN OLUŞUM AŞAMALARI.....	1
1.1 Tez Konusunun Belirlenmesi.....	1
1.2 Ön Prodüksiyon.....	1
1.2.1 Senaryo Oluşturma safhası.....	1
1.2.2. Çekim Yerlerinin Saptanması ve Çekim yerleri ile ilgili Gerekli	
İzinlerin alınması.....	2
1.2.3.Teknik Ekibin Oluşturulup Bütçenin Belirlenmesi.....	2
1.3 Yapım.....	3
1.4. Yapım Sonrası.....	3

BÖLÜM II

SENARYO.....	4
--------------	---

BÖLÜM III

DEKUPAJ.....	15
--------------	----

BÖLÜM III

SENARYONUN KURAMSAL ALTYAPISI.....	32
1.Özne, Öteki ve Parçalanma.....	32

BÖLÜM IV

KAYNAKÇA.....	39
---------------	----

BÖLÜM V

SET FOTOĞRAFLARI

1.BÖLÜM

I. TEZİN OLUŞUM AŞAMALARI

1.1 Tez konusunun Belirlenmesi

Tez konumuz olacak kısa film için bir hikâyeye karar verdikten sonra bu kararı Bölüm Başkanı'yla ve Tez Danışmanı'yla görüşüp onaylarını aldıktan sonra hikâyeyi oluşturma aşamasına, yani senaryoyu yazmaya başladım.

1.2 Ön Prodüksiyon (Pre-Production)

1.2.1 Senaryo Oluşturma Safhası

Tezimizin konusu kısa film hikâyesi Bölüm Başkanının ve Tez Danışmanının onayından geçtikten sonra; hikâyede yer alan kahramanların yaşamışlıklarının ya da deneyimlerinin şimdiki yaşamlarını nasıl etkilediğine (nasıl etkileyeceğine) ve bunun görsel ifadesinin nasıl olabileceğine dair birkaç yazım çalışmasının ardından, gerçek hayatta kişilerin davranışlarının altında yatan gerçek anlamlar ve bu davranışların kaynağının ne olabileceği üzerine kaynaklar okundu. Sonra hikâye kahramanlarının gerek fiziksel ve gerekse ruhsal yapıları oturtulup, hikâye bu kahramanların yaşama ihtimalleri ya da yaşamış olsalar nasıl yaşarlardı olasılıkları üzerine kurmaya çalıştık. Hikâyede zaman mekân ilişkisindeki karmaşalık hikâyedeki erkek kahramanın ruhsal halindeki karmaşa ile örtüştürüldü. Her günün sıradanlığı böyle vurgulandı. Sistem dışında kalmanın ya da sistemi dışarıdan seyretmenin, sistemden kopmuş olabileceği anlamı taşımadığını anlatmak için de, doğrusal hareket ile sahte bir devinimi andıran günlük tren yolculukları vurgulandı. İstasyonun, aslında gelecek trenlerin beklenip gidecek trenlere binilmesindeki iki ayrı eylemin iki ayrı duygu durumunun tek araçla yapılması ile duyguların sıradanlaştığını ve bu sistemin, bireyleri sıradanlaştırıp özne olarak kendilerini ortaya koymalarını engellediklerinin kaçınılmaz bir durum haline geldiği ortaya konuldu. İçinde olunmasa da, dışarıdan seyretmenin içinde olmaktan farklı olmayacağı, geçmişinden kaçmaya çalışan adamın şizofren hikâyesi üzerinden anlatmaya çalışarak senaryoyu oluşturduk.

1.2.2. Çekim Yerlerinin Saptanması ve Çekim yerleri ile ilgili Gerekli İzinlerin Alınması

Hikâye ile ilgili iki mekân oluşturduk. Birinci mekân istasyon, ikinci mekân ise istasyonu gören ev olarak düşünüldü. Oluşturmaya çalıştığımız hikâyede istasyon tünele yakın olmalıydı. Çünkü hikayedeki adamın istasyon dışındaki yaşamdan habersiz olmasını ve bu gerçeklikten kaçmasını vurgulayabilmek için istasyonun hemen sonrasındaki tüneli ve tüneldeki karanlığı kullanarak bunu anlatmak istedik. Düşüncemizdeki bu istasyon TCDD Yolları Göztepe Tren İstasyonu ile birebir örtüşmese de eldeki imkânların değerlendirilmesi neticesinde karar kıldığımız çekim mekânlarından biri oldu. Mekânda çekim yapmak için gerekli izinlerin nasıl alınacağını bilmediğimizden “Ulaştırma Bakanlığı Bilgi Edinme”den yararlanarak e-posta gönderdim. Konu ile ilgili aşağıdaki e-posta metni ile cevap verildi.

“Sayın: ERDAL BARIŞ YILDIRIM

İlgi: 12.04.2010 tarih ve 34661 sayılı, başvurunuz.

0 216 3488020/4153 no. lu telefonla irtibata geçerek talebiniz hakkında ayrıntılı bilgi alabilirsiniz

Bilgilerinize rica ederim. TCDD 1.BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ HAYDARPAŞA”

Bu e-postanın ardından Haydarpaşa 1. Bölge Müdürlüğü ile telefon bağlantısına geçip gerekli yükümlülükleri öğrendim. Üniversiteden aldığım tez için çekeceğim film olacağına dair resmi evrakı gerekli makama çekim zamanı ve çekilecek sahneleri de sunarak ulaştırdım. İkinci mekân istasyona yakın olmasa bile hikâyedeki tipin yaşamına ve yaşamsal izlenimlerine uyması bakımından önemliydi. Bu sebepten ikinci mekâna göre evi daha önceden belirlediğim arkadaşımın evi olmasına karar kılıp evde birkaç düzenleme yaparak çekim için uygun hale getirdik.

1.2.3. Teknik Ekibin Oluşturulup Bütçenin Belirlenmesi

Görüntü yönetmeni, set fotoğrafçısı, yapım asistanı, yapım sorumlusu, iki oyuncu ve benim ile birlikte toplam yedi kişiden oluşan bir ekip kurduk. Ekip; gönüllülük esasınca kurulmuş olup sadece bir oyuncu ve teknik donanım için belirlenen ücretler üzerinden bütçe oluşturulmuştur.

1.3 Yapım (Prodüksiyon)

12 Haziran sabah 4:00 da görüntü yönetmeni ile birlikte teknik malzemeyi aldıktan sonra ekibin kalanı ile ilk çekim mekanı olan Haydarpaşa'da buluşup 12'ye kadar buradaki çekimleri bitirip ikinci çekim mekanı olan Göztepe tren istasyonuna vardık. Göztepe'deki çekimleri ise 19:00 da bitirdik. Çekimlerin buralarda uzun sürmesindeki temel etken tren gelişleri ve istasyondaki insanların kontrolünün zor olması devamlılığı etkilediğinden ancak bekleyerek ya da uygun zamanı yakalayarak çekimleri yapabilmemizdi. İç mekan çekimlerine saat 20:00 dan sabah 4:00'a kadar devam edip kalan sahneleri 13 Haziran öğlen saat 12:00 da başlayıp gece yarısından sonra saat 02:00'da bitirerek tüm sahnelerin çekimlerini tamlamış olduk. Çekimlerin ikinci güne sarkması bütçede yüzde elli (%50) oranında bir açık oluşmasına sebep oldu. Çekimlerin ikinci güne sarkmasındaki temel sebep ev çekim mekânının, çekim günü ev sahibi tarafından iptal edilmesi ve de devamı olan sahnelerin saat farkından oluşan ışık farklılıklarının dengelenmesindeki uzun uğraş ve zaman almasından kaynaklandı. Toplam da ilk çekim günü çalışma saati kesintisiz 24 saat, ikinci çekim günü çalışma saati ise 14 saat sürdü.

1.4. Yapım Sonrası

(Post-Prodüksiyon)

Kurgunun ana taslağı üç gün sürdü, geri kalan bir günde de sesler, müzikler ve sahnelerdeki renk ayarları yapıldı. Sesle ilgili aksaklıklar nedeniyle dublaj yapıldı. Proje çalışmasının kurgusu son kez denetlendikten sonra tamamlanmış oldu.

BÖLÜM 2
SENARYO

İSTASYON
“Kısa Film Senaryosu”

(Senaryo'daki erkek karakterin kurgulanmasında kısmen Oğuz Atay'ın “Korkuyu Beklerken” (İletişim Yayınları, İstanbul, 2004) adlı öyküsündeki karakterden esinlenilmiştir)

SAHNE 1 -Dış Mekan- Gün --Kadın

Tren istasyona gelir. Kalabalık trenden iner.
Bekleyenler trene biner. Tüm bu kalabalık içinde
kırmızı giyimi ile diğer istasyon insanlarından
kendini rahatça ayıran kadın, emin adımlarla
istasyonda yürürken diğer insanların bakışlarını fark eder.
Bir sigara yakar. Sonra istasyonun
Merdivenlerini çıkarken karşıya doğru bakar .
Tren hareket eder ve hemen önündeki
tünele girer.

(FADE İN---JENERİK)

Jenerikle birlikte trenin sürekli tünelde ve karanlıkta
hareket halinde olduğu anlaşılır)
Tünelin sonundaki ışık belirmeye başladıkça trenin sesi
de artar. Tren tünelden aydınlığa kavuşurken...

JENERİK BİTER-- FADE-OUT)

SAHNE 2 -İç Mekan- Gün -Adam-Kadın

Adam evinin kapısı vurulur. Adam yatağında
doğrulmuş bir şekilde daha önce vurulmuş ya da
vurulmuş olduğunu sandığı kapıya öylece bakmaktadır.
Kalkar, kapıya doğru yürür kapıyı açar
ve kapıda kimisenin olmadığını görür. Mutfığa geçerek
çay pişirmeye başlar, tezgâhının üstü bulaşık ve çöp doludur.
Tekrar kapı çalar. Cemal elinde yıkamakta olduğu demlikle
adeta dona kalır. Sanki yıllardır kapısı ilk kez vuruluyormuş
gibidir. Kapıdaki kim olabileceğini hayal eder.

Ev Sahibi	Kapıyı açar	Yoktu	Kapıyı kapar
Babası	Kapıyı açar	Öldü	Kapıyı kapar
İstasyondaki Kadın	Kapıyı açar	İhtimal yoktu	Kapıyı kaparken...

Kadın kapının üzerine kapanmaması için elini uzatır
ve kapı geriye doğru açılır. Adam elindeki demliği
yere düşürür. Kadın içeri girer, kapıyı kapatır.
Kendinden emin adımlarla adamın üzerine doğru yürür.
Adam ürkek adımlarla geri geri adımlar. Kadın masanın
üzerindeki daktilonun tuşları üzerinde parmaklarını
hafifçe gezdirerek sorar;

—Bununla mı yazıyorsun hepsini?

—Evet.

Ama burada yazdığın hiçbir hikâyeyi
göremiyorum.

—Satıyorum hepsini.

—Kopyaları yok mu sende?

—Yok.

—Demek senin için bir değeri yok
yazdıklarının

—Var. Ama satın alanlar benden
daha çok değer verir.

—Sana ait olan bir şeye,
başkaları niçin değer versin

—Satın aldıkları için.

—Satın alındıkları için
değerli yani. Senin tarafından
kazandırılmış hiçbir değerleri yok
öylemi?

—Bilmem! İnsan elindekinin
değerini pek bilmez.

— Evet. Haklısın.

Kadın silahı çıkarır, Adama doğru uzatarak adamı vurur.

BOOM

SAHNE 3 -İç Mekân- Gün -Adam-Kadın

Adam, yatağında doğrulmuş bir şekilde daha
önce vurulmuş ya da vurulmuş olduğunu sandığı
kapıya korku dolu gözlerle bakmaktadır. Kalkar
kapıya doğru yürür kapıyı açar ve
kapıda kimsenin olmadığını görür. Mutfağa
geçerek çay pişirmeye başlar, tezgâhının üstü
bulaşık ve çöp doludur. Çaydanlığa su koyarken tezgâhın
Üzerinde böcek görür. Bir an duraksar. Sonra böceği
İğrenerek öldürür.. Daktilosunun yanına hazırladığı
kahvaltısını yapar. Sigarasını yakıp camın
kenarına geçerek her zaman ki gibi istasyonda
bekleyen insanları izlemeye başlar.
Saate bakar.

Daktilosunun başına geçerek yeni bir hikâye
yazmaya koyulur. Beyaz kâğıtların arasına karbon
kâğıtları koyarak hikâyesinden üç kopya yazmaya
başlar. Hikâyenin başlığını atar.
çay ve sigara eşliğinde yazmaya başlar. Daktilonun
başından kalktığı anda saatin ilerlemiş ve küllüğün
izmaritle dolu olduğunu fark eder. Tekrar cama doğru
ilerler, Gelmekte olan trenin gelişini beklér
Kapı çalar
Adam kapıyı açar
Kapıda kırmızı elbiseli kadın
Adam üzerinden şaşkınlığını atamamışken
Kadın yıllardır özlemini çektiği bir şeye

Kavuşmuş bir gülümsemeyle

Diyerek içeri girer

Adamda sanki onu yıllardır tanıyormuşçasına
kekeleyerek

-Merhaba

-Merhaba

Der

Kadın daktilonun yanından hikayeleri alıp
Sonlarını okuyarak kağıtları savurur.

-Neden savuruyorsun onları

-Senin yaptığından farklı bir şey
yapmıyorum

-Nasıl yani?

-Bak şöyle... Çocuk dayak yer... Çocuk
evden kaçar... Genç dirense de
tecavüzden kaçamaz..

Kadın adamı öldürür... Kadın intihar
eder... Neden hikâyelerin hep kötü sonla
bitiyor?

-İyi son var mı hayatta?

-Evet haklısın... Yok!

Adam yere savrulan hikâyeleri toplamak için
eğildiğinde Kadın silahı çıkarıp adamı vurur.

BOOM

SAHNE 4 -İç Mekân- Gün -Adam-Kadın

Adam, yatağında doğrulmuş bir şekilde daha
önce vurulmuş ya da vurulmuş olduğunu sandığı
kapıya korku dolu gözlerle bakmaktadır. Bir süre
Sonra kalkar, kapıya doğru yürür kapıyı açar ve
Kapıda kimsenin olmadığını görür. Mutfığa gider
ocağa çay koyar. Tezgâhın üzerinde böcek görür.
Bir an duraksar. Sonra böceği İğrenerek öldürür.

İçeri giderken aynada Kendini inceler.

Daktilosunun başına oturur. Yazacağı hikaye için

kağıtların arasına karbon kağıdı koyar.

Hikayenin başlığını atar. "Kırmızı Elbiseli Kadın"

Kapı vurulur. Adam şaşkın daktilosun başından kalkar.

Tedirgin kapıya doğru yürür. Kapıyı açar. Kırmızı elbiseli

Kadın kapının önündedir. Adam şaşkındır ve geleni

sanki tanıyor.

-Merhaba demeyecek misin?

-İçeri davet etmeyecek misin?

- Tabi buyurun lütfen...

Kadın eve girer. Adamın yüzünde tanıyormuş

ifadesi vardır. Adam kapıyı kapar kadının

arkasından giderken ayna da kendini görür.

Aldırmaz. Kadın kanepeye rahat tavırlarla oturur.

-Çayın var mı?

-Evet. Yeni demledim.

-Büyük bardak da demli tek şekerli

- Tabi ki...

Adam mutfığa gider. Çayı doldururken içeri seslenir

-Bende büyük bardak da

demli ve tek Şekerli

İçerim...

Kadın kafasını mutfığa doğru uzatır. Gülümser.

Adam elinde bir bardak çay ile salona gelirken yine

Ayna da kendi görüntüsüne bir an takılır. Aldırmaz.

Daktilosunun başına geçer."Kırmızı Elbiseli Kadın"

Hikayesini yazmaya devam ederken. Bir an durur ve

Kağıtları daktilodan çıkarıp buruşturup atar.

Kadın adamın masasının üzerindeki çaydan bir

Yudum alır.

-O kadar zor mu?

-Pardon seni unuttum

-Önemli değil.

-O kadar alışmışım ki yalnızlığa

bir an aklımdan çıkıverdin bak

görüyor musun çay bile
getirmemişim sana
-O da önemli değil.
-Nedir o zaman önemli olan.
- Bu hikâye... Neden bu kadar
uzadı?
-Bilmiyorum. Her gün ilk onu
yazmaya başlasam da bir türlü
bitiremiyorum.
- Bitirmek istiyor musun?
-Evet, ama nasıl?
-Mutlu sonla...
-Ama bu gerçekçi olmaz ki?
-Şarlo'nun dediği gibi gerçekler o
kadar sıkıcı ki...
-Ne yani hayatı yalanlarla mı
süsleyeyim?
-Hayır hayat yalanlarını süslesin.
-O zaman ne kalır geriye
-Ölüm!

Adam daktilonun başından kalkıp cama doğru ilerler
gerçeğe dair.

Kadın silahını kafasına dayayıp

BOOM

SAHNE 5 -İç Mekân- Gün -Adam-Kadın

Adam, yatağında doğrulmuş bir şekilde daha
önce vurulmuş ya da vurulmuş olduğunu sandığı
kapıya korku dolu gözlerle bakmaktadır. Bir süre
Sonra kalkar, kapıya doğru yürür kapıyı açar ve
Kapıda kimsenin olmadığını görür. Mutfığa gider
ocağa çay koyar. . Çaydanlığa su koyarken tezgâhın
Üzerinde böcek görür. Bir ana duraksar. Sonra böceği

İğrenerek öldürür. İçeri giderken aynada Kendini
İnceler. Camın önüne gider. İstasyonda bekleyen
insanları izler. Tren gelir. Trenden Kırmızı Elbiseli
Kadın iner. Kadın herkesçe dikkat çekmektedir. Adam
Kadını iyice takibe alır. Kadın İstasyonda hemen
bir sigara yakar. Üzerindeki bakışların farkında
istasyon merdivenlerini emin adımlarla çıkar.
Adam kadını artık göremeyince daktilosunun
başına oturur. Daktiloda “Kırmızı Elbiseli Kadın”
hikayesi vardır. Sadece başlık atılmıştır. Adam daktilo
da hikayeyi yazmaya başlar

DAKTİLO

Kırmızı Elbiseli Kadın İstasyonda iner. Herkesin Bakışları üzerindedir. Elbisesi hafif hafif
rüzgârda Uçuşur. Kadın bunu umursamaz. Sigarasını çıkarır ve yakar.
Kadın çay bardağını daktilonun yanına koyar. Adam
Bir anda ona döner. Kadın daktilo edilmekte olan
Hikâyeye göz atmaktadır.

- Daha fazla süslü cümle Kullanmalısın.
- Bu bile fazla benim için...
- Tasvirler daha renkli olmalı ki cazibesi olsun
- Nasıl yani?
- Mesela hikâyedeki kadının elbisesi neden kırmızı?
- Farklı olduğu için?
- Ve herkes tarafından farkı belli olsun diye değil mi?
- Daha çok yalnızlığı belli olsun diye...
- Demek ki hayata renk şart

Kadın sandalyede oturan adamın kucağına oturur.
Adam şaşkın ve heyecanlıdır. Adam gözlerini kapar.
Kadın adamı dudaklarından bir kez öper. Silahı çıkarır.
Adamı vurur.

Boom

SAHNE 6-İç Mekân- Gün -Adam

Adam, yatağında doğrulmuş bir şekilde daha önce vurulmuş ya da vurulmuş olduğunu sandığı kapıya korku dolu gözlerle bakmaktadır. Bir süre Sonra kalkar, kapıya doğru yürür kapıyı açar ve Kapıda kimsenin olmadığını görür. Banyoya gider. Lavaboda iç çamaşırını yıkar. İç çamaşırını asar. Mutfığa gider. Çaydanlığa su koyarken tezgâhın üzerinde böcek görür. Bir an duraksar. Sonra böceği iğrenerek öldürür. Çaydanlığı ocağa koyar. Tren sirenini duyar. Yüzünde tebessüm ve hafif bir rahatlama ifadesi vardır. Camın önüne gider. İstasyonu izler. Tren gider.

SAHNE 7-Dış Mekân- İstasyon-Gün -Adam

Giden Trenin ardında Adam vardır. Giyimi kısmen düzgündür. Evdeki halinden daha tertiplidir. Elinde satamadığı hikâyeleri kalmıştır. Bir sigara yakar tıpkı kırmızı elbiseli kadın gibi. Etrafına bakınır. Kimse onu Umursamaz. Yanından geçen bir genç ona çarpar. Durmaksızın yoluna devam eder genç iki dudak arasında özür dileyerek. Adam farklılığının fark edilmeyişinden ağzında kendiliğinden tüten sigarası ile dona kalır. İstasyon merdivenlerini tırmanır tıpkı kırmızı elbiseli kadın gibi.

SAHNE 8-İç Mekân- Ev-Gün –Adam

Eve girer. Aynaya bakar donuk gözlerle. Tezgâhın üzerinde bir başka böcek vardır gezinmekte. Adam umursamaz. Satamadığı hikâyeleri daktilosunun yanına koyar. Daktilosunun başına oturur. Yazmaya başlar. Belli bir süre sonra, daktilonun başından kalkar. Adam içeri gider. İçerden bir takım sesler gelir. Daktilonun yanında bir hikaye vardır. “Kırmızı Elbiseli Kadın”

Hikaye

Hikayenin son paragrafı

Oysa;

Çocukluğundan bir hatıraydı ona
Kırmızı elbise ve hiç üzerinden
Çıkarmadı kırmızı elbiseyi,
Çocukluk masumiyetini
Koruyabilmek için. Ama şeytanın
Da rengiydi kırmızı. Ve artık
Hayatına katacak bir renk
Kalmamıştı.
Bir üvey baba vardı, Şeytan rengine
hayatında. Bir de Topal bir anne.
Aksayan anne Bundan sonra hayatı
aksamasın Diye göz yumdu öz kızına
tecavüz Eden şeytan renkli İkinci kocasına.
Direndiğinde kırmızı elbiseli çocuk
Ya dayak yedi ya da böcek dolu bir
Odunluğa kitlendi. Siren sesinin
Ardından üvey Babasının istasyondaki görevine gitmesi
ile huzur bulan kırmızı elbiseli çocuk, ebedi huzur için
raylar üzerine atar kendini bir gün. Belki bir gün trenin
raylar üzerindeki sıradanlığını durdurabileceğine

inandığından attı kendini o gün O gün gerçekten tren ve istasyondakiler yaşamadılar sıradan bir gün. O gün kırmızı elbiseli çocuk bundan sonra yaşamayacaktı her günü aynı sıradan bir gün...O gün sadece bir gündü ve o bir gün sadece o gündü...

--SON--

Hikâye sonuna kadar içerden bir takım sesler gelir
Ve hikâye bitiminde bir el silah sesi duyulur.

Fade-in
ROLL-CAPTION

Kapı vurulur.....

-SON-

BÖLÜM 3 DEKUPAJ

SAHNE 1 -Dış Mekan- Gün –Kadın

Tren istasyona gelir. Kalabalık trenden iner.
Bekeleyenler trene biner. Tüm bu kalabalık içinde
kırmızı giyimi ile diğer istasyon insanlarından
kendini rahatça ayıran Kadın, emin adımlarla
istasyonda yürütürken diğer insanların bakışlarını fark eder.
Bir sigara yakar. Sonra istasyonun
Merdivenlerini çıkarken karşıya doğru bakar .
Tren hareket eder ve hemen önündeki
tünele girer.

(FADE IN---JENEREİK)

Jenerikle birlikte trenin sürekli tünelde ve karanlıkta
hareket halinde olduğu anlaşılır)
Tünelin sonundaki ışık belirmeye başladıkça trenin sesi
de artar. Tren tünelden aydınlığa kavuşurken...

Çekim Planlaması

İstasyon-Uzak Palaran
Kadın-Bel Plan
İnsan bakışları-Omuz plan, Göğüs plan
Kadın- Baş plan gülümseme
Sigara- Detay- duman detay
Kadın- Yürütme –Boy plan
Kadın- Bakış- Göğüs Plan
Trenin tünele girişi-tren içinden karanlığa giriş

JENERİK BİTER-- FADE-OUT)

SAHNE 2 -İç Mekan- Gün -Adam-Kadın

Adam evinin kapısı vurulur. Adam yatağında doğrulmuş bir şekilde daha önce vurulmuş ya da gider

vurulmuş olduğunu sandığı kapıya öylece bakmaktadır.

Kalkar, kapıya doğru yürür kapıyı açar ve kapıda kimse olmadığını görür. Mutfığa geçerek

çay pişirmeye başlar, tezgâhının üstü bulasık ve çöp doludur.

Tekrar kapı çalar. Adam elinde yıkamakta olduğu demlikle adeta dona kalır. Sanki yıllardır kapısı ilk kez vuruluyormuş gibidir. Kapıdaki kim olabileceğini hayal eder.

Ev Sahibi	Kapıyı açar	Yoktu	Kapıyı kapar	Adandan amors- kapı tek ölçek
Babası	Kapıyı açar	Öldü	Kapıyı kapar	Adandan amors- kapı tek ölçek
İstasyondaki Kadın	Kapıyı açar	İhtimal yoktu	Kapıyı kaparken...	Adamdan amors- kapı tek ölçek

Adam yatakta-Bel plan

Adam kalkar, yürür, kapıyı açar, kapar-Mutfığa

Takip Tek Plan

Tezgâh, Çöp, Bulasık, Ocakın altını yakış- Delay

Adam Kapıya Baka kalır-Bel Plan

Adamın kapıya bakışı –baş plan

Kadın kapının üzerine kapanmaması için elini uzatır
ve kapı geriye doğru açılır. Adam elindeki demliği
yere düşürür. Kadın içeri girer, kapıyı kapatır.
Kendinden emin adımlarla adamın üzerine doğru yürür.
Adam ürkek adımlarla geri geri adımlar. Adam
sandalyeye oturur. Kadın masanın üzerindeki
daktilonun tuşları üzerinde parmaklarını
hafifçe gezdirerek sorar;

Kadının eli-Yakın plan
Kapının ardındaki kadın-Bel Plan
Demliğin düşmesi-Yakın Plan
Kadının adama yürütmesi-Öznel bel plan
Adamın Geri adım atması-Öznel Bel plan
Kadın adama bakar-Omuz plan
Adamın tedirgin bakışı-Omuz Plan
Daktilo üzerindeki El-Yakın Plan

—Bununla mı yazıyorsun hepsini?
—Evet.
—Ama burada yazdığın hiçbir
hikâyeyi göremiyorum.
—Satıyorum hepsini.
—Kopyaları yok mu sende?
—Yok.
—Demek senin için bir değeri
yok yazdıklarının
—Var. Ama satın alanlar benden
Daha çok değer verir.

Kadın-Omuz Plan
Adam-Omuz Plan
Kadın, Masa- Bel Plan
Adam-Omuz Plan
Kadın-Bel plan
Adam-Omuz Plan
Kadın-Omuz Plan
Adam-Göğüs plan

—Sana ait olan bir şeye,
başkaları niçin değer versin

Kadın-Omuz Plan

—Satın aldıkları için.
Adam-Göğüs Plan

—Satın alındıkları için değerli yani.

Senin tarafından kazandırılmış
Kadın-Boy Plan

hiçbir değerleri yok öylemi?

—Bilmem! İnsan elindeki
Adam-Baş Plan

değerini pek bilmez.

—Evet. Haklısın.
Kadın-Baş Plan

Kadın silahı çıkarır, Adama doğru uzatarak adamı vurur

Silah-Yakın Plan

Adamın kafası, silah- Yakın plan

Tetiğe basış-Yakın Plan

BOOM

SAHNE 3 -İç Mekan- Gün -Adam-Kadın

Adam, yatağında doğrulmuş bir şekilde daha
önce vurulmuş ya da vurulmuş olduğunu sandığı
gider

kapıya korku dolu gözlerle bakmaktadır. Kalkar

Adam yatakta-Bel plan

Adam kalkar, yürür, kapıyı açar, kapar-Mutfığa

Takip Tek Plan

kapıya doğru yürür kapıyı açar ve
kapıda kimsenin olmadığını görür. Mutfığa
geçerek çay pişirmeye başlar, tezgâhının üstü
bulaşık ve çöp doludur. Çaydanlığa su koyarken tezgâhın
üzerinde böcek görür. Bir an duraksar. Sonra böceği
iğrenerek öldürür.. Daktilosunun yanına hazırladığı
Detay
kahvaltısını yapar. Sigarasını yakıp camın
kenarına geçerek her zaman ki gibi istasyonda
bekleyen insanları izlemeye başlar.

Saate bakar.
Daktilosunun başına geçerek yeni bir hikâye
yazmaya koyulur. Beyaz kâğıtların arasına karbon
kâğıtları koyarak hikâyesinden üç kopya yazmaya
başlar. Hikâyenin başlığını atar.
çay ve sigara eşliğinde yazmaya başlar. Daktilonun
başından kalktığı anda saatin ilerlemiş ve kulluğun
izmarile dolu olduğunu fark eder. Tekrar cama doğru

Tezgâh, Çöp, Bulaşık, Ocağın altını yakış,
Çaydanlığa su koyma, Böcek-Yakın Plan

Adam Duraksama-Baş Plan

Böcek Öldürme-Terlik Böceğin üzerine inerken-

Masaya Zeytin Tabakı Koyma-Detay

Adam Kahvaltı- Genel Plan

Sigara yakma- Genel Plan

Adamın Camın önüne gitmesi- Tek Plan, sabit

Adamın dışarıyı izlemesi- Pencere- Yakın plan

İstasyon- Genel Plan

Saat-Detay

Adam-Genel Plan

Daktilo, kâğıt, karbon kâğıdı-Yakın Plan

Daktilo-Yakın Plan

Daktilo Yazım-Yakın Plan

Adam-Yakın Plan

Sigara-Yakın Plan

Adam, Daktilo-Genel Plan

ilerler, Gelmekte olan trenin gelişini bekler

Kapı çalar

Adam kapıyı acar

Kapıda kırmızı elbiseli kadın

Adam üzerinden şaşkınlığını atamamışken

Kadın yıllardır özlemine çektiği bir şeye
Plan

Kavuşmuş bir gülümsemeyle

Diyerek içeri girer

Adamda sanki onu yıllardır tanıyormuşçasına
kekeleyerek

Der

Kadın daktilonun yanından hikâyeleri alıp
Sonlarını okuyarak kâğıtları savurur.

Sigara içme-Yakın Plan

Sigara Söndürme-Yakın Plan

Adam, Cam Önü-Genel Plan

Kapı –Genel Plan

Adam-Bel Plan

Adam kapıya gitme ve açma –Sabit tek

-Merhaba

Kadın-Omuz Plan

-Merhaba

Adam-Omuz Plan

-Neden savuruyorsun onları

-Senin yaptığından farklı bir şey yapmıyorum

-Nasıl yani?

-Bak şöyle... Çocuk dayak yer...

Çocuk evden kaçar... Genç dirense de
tecavüzden kaçamaz...

Kadın adamı öldürtür... Kadın intihar

Kadın-Genel Plan Takip

Kâğıtlar- Yakın Plan

Adam-Boy Plan

Kadın-Bel Plan

Adam-Bel plan

Kadın-Omuz Plan

eder... Neden

hikâyelerin hep kötü sonla bitiyor?

-İyi son var mı hayatta?

Kadın Adam-İkili Genel Plan

Kadın Adam-İkili Genel Plan

Adam yere savrulan hikâyeleri toplamak için eğildiğinde

-Evet haklısın... Yok!

Adam Eğilme-Genel Plan

Kadın silahı çıkarıp adamı vurur.

Kadın, Silah-Genel Plan

BOOM

SAHNE 4 -İç Mekân- Gün -Adam-Kadın

Adam, yatağında doğrulmuş bir şekilde daha

önce vurulmuş ya da vurulmuş olduğunu sandığı

kapıya korku dolu gözlerle bakmaktadır. Bir süre

Sonra kalkar, kapıya doğru yürür kapıyı açar ve

Kapıda kimse olmadığını görür. Mutfığa gider

ocığa çay koyar. Tezgâhın üzerinde böcek görür.

baktığı

Bir an duraksar. Sonra böceği iğrenerek öldürür.
(Plan)

İçeri giderken aynada Kendini inceler.

Adam-Geniş Plan

Adam-(zoom-in) Yüz Plan

Kapı-(adamın gözünden)Geniş Plan

Adam-Bel Plan

Adam-Sabit Tek Plan(yataktan)

Kapı açılırken hızla yaklaşan adamın omzundan

Yer açılır devam eder mutfığa doğru Takip eden

Çaydanlık-Yakın Plan(adamın elini de gösteririz)

Daktilosunun başına oturur. Yazacağı hikaye için gözünden kağıtların arasına karbon kağıdı koyar. görüntü)

Hikayenin başlığını atar. "Kırmızı Elbiseli Kadın"

Kapı vurulur. Adam şaşkın daktilosun başından kalkar. Yüz Plan

Tedirgin kapıya doğru yürür. Kapıyı açar. Kırmızı elbiseli Kadın kapının önündedir. Adam şaşkındır ve geleni sanki tanıyor.

-Merhaba demeyecek misin?
-İçeri davet etmeyecek misin?
- Tabi buyurun lütfen...

Adam-Sabit Tek Plan -- Kadın-Yakın Plan
Adam- Yakın Plan(kadının gözünden)
Kadın-Adam Amors
Kadın-Yakın Plan(adamın gözünden)
Adam-Yakın Plan(kadının yanından)

Kadın eve girer. Adamın yüzünde tanıyormuş ifadesi vardır. Adam kapıyı kapar kadının arkasından giderken ayna da kendini görür.

Aldırılmaz. Kadın kanepeye rahat tavırlarla oturur. görüntü)

-Çayın var mı?

Kadın-Sabit Tek Plan -- Adam-Omuz Plan
Kapı Kolu-Yakın Plan
Adam-Kadın-Takip Eden Tek Plan
(Kamera aynaya takılır adamın dönüşünü

-Evet. Yeni demledim.

Kadın-Genel plan-aynadan

-Büyük bardak da demli tek şekerli

Böcek-Yakın Plan -- Adam-Bel Plan(böceğin

Adam-Sabit Tek Plan -- Adam-(aynadaki

Adam-Genel Plan (kamera çaprazda)

Kağıtlar-Yakın Plan -- Başlık- Yakın Plan
Kapı-(yaklaşan) Yüz Plan -- Adam-(yaklaşan)

(giderken)

Adam mutfığa gider. Çayı doldururken içeri seslenir

- Tabi ki...

Adam-Göğüs Plan – Adam-Genel Plan

-Bende büyük bardak da demli
ve tek

Adam-Bel Plan(çayı dolduruşunu götürüz)

Şekerli içerim...

Çay Bardağı-Yakın Plan(şekerin atılışını götürüz)

Kadın kafasını mutfığa doğru uzatır. Gülümser.

Kadın-Geniş Plan

Adam elinde bir bardak çay ile salona gelirken yine

Adam-Takip Eden Yakın Plan

Ayna da kendi görüntüsüne bir an takılır. Aldırmaz.

Adam-Yakın Plan

Daktilosunun başına geçer."Kırmızı Elbise"li Kadın"

Adam-Geniş Plan – Başlık-Yakın Plan

Hikayesini yazmaya devam ederken. Bir an durur ve

Daktilo-Yakın Plan – Adam-Yakın Plan

Kağıtları daktilodan çıkarıp buruşturup atar.

Kağıtlar-Yakın Plan – Adam-Geniş Plan

Kadın adamın masasının üzerindeki çaydan bir

Masa,Çay,Kadının Eli-Yakın Plan

Yudum alır.

Kadın-Göğüs Plan

-O kadar zor mu?

-Pardon seni unuttum

Adam-Genel Plan

-Önemli değil.

Kadın-Adam-ikili Genel Plan

-O kadar alışmışım ki

Kadın-Adam-ikili Genel Plan

yalnızlığa bir an

Kadın-Adam-ikili Genel Plan

aklımdan çıkıverdin bak

Kadın-Adam-ikili Genel Plan

görüyor musun?

Kadın-Adam-ikili Genel Plan

çay bile getirmemişim sana

Kadın-Adam-ikili Genel Plan

-O da önemli değil.

Kadın-Adam-ikili Genel Plan

-Nedir o zaman önemli olan.

Adam-Yakın Plan

Adam daktilonun başından kalkıp cama doğru ilerler
Kadın silahını kafasına dayayıp

BOOM

- Bu hikâye... Neden bu kadar uzadı?	Kadın-Adam -Genel Plan
-Bilmiyorum. Her gün ilk onu yazmaya başlasam da bir türlü bitiremiyorum.	Kadın-Geniş Plan(adamın gözünden) Adam-Boy Plan
- Bitirmek istiyor musun?	
Kadın-Yakın Plan	
-Evet, ama nasıl?	Adam-Yakın Plan
-Mutlu sonla...	Kadın Adam-İkili Genel Plan
-Ama bu gerçekçi olmaz ki?	Kadın Adam-İkili Genel Plan
-Çarli'nin dediği gibi "gerçekler o kadar sıkıcı ki..."	Kadın-Yakın Plan
-Ne yani hayatı yalanlarla mı süsleyeyim?	Adam-Yakın Plan
-Hayır hayat yalanlarını süslesin.	Kadın-Yakın Plan
-O zaman ne kalır geriye gerçeğe dair.	Adam-Geniş Plan
-Ölüm!	Adam-Silah-Yakın Plan

SAHNE 5 -İç Mekân- Gün -Adam-Kadın

Adam, yatağında doğrulmuş bir şekilde daha önce vurulmuş ya da vurulmuş olduğunu sandığı

kapıya korku dolu gözlerle bakmaktadır. Bir süre sonra kalkar, kapıya doğru yürür kapıyı açar ve Kapıda kimse olmadığını görür. Mutfığa gider Çaydanlığa su koyarken tezgâhın üzerinde böcek baktığı

görür. Bir ana duraksar. Sonra böceği iğrenerek Plan)

öldürür.ocağa çay koyar. . İleri giderken aynada Kendini İnceler. Camın önüne gider. İstasyonda gözünden

bekleyen insanları izler. Tren gelir. Trenden görüntü)

Kurumuza Elbiseyi Kadın iner. Kadın herkesçe dikkat çekmektedir. Adam Kadını iyice takibe alır. Kadın İstasyonda hemen bir sigara yakar. Üzerindeki bakışların farkında İstasyon merdivenlerini emin adımlarla çıkar. Adam kadını artık göremeyince

Adam-Geniş Plan

Adam-(zoom-in) Yüz Plan

Kapı-(adamın gözünden)Geniş Plan

Adam-Bel Plan

Adam-Sabit Tek Plan(yataktan)

Kapı açılırken hızla yaklaşan adamın omzundan

Yer açır devam eder mutfığa doğru Takip eden

Çaydanlık-Yakın Plan(adamın elini de görüntüz)

Böcek-Yakın Plan – Adam-Bel Plan(böceğin

Adam-Sabit Tek Plan -- Adam-(aynadaki

Adam-Genel Plan (kamera çaprazda)

Adam-Genel plandan takip

Adam-Cam-Bel Plan

Kadın-İstasyon-Genel plan

Kadın-Boy Plan

daktilosunun başına oturur. Daktiloda “Kırmızı
Elbise”li Kadın hikayesi vardır. Sadece başlık
atılmıştır. Adam daktiloda hikâyeyi yazmaya başlar

Kadın-Sigara-Yakın Plan
Kadın-Yakın Plan
Adam-Cam Bel Plan
Adam-Genel Plan
Daktilo-Yakın Plan
Adam-Omuz plan
Daktilo tuşları-Yakın Plan
Yazılan Kağıt-Yakın Plan

DAKTILO

Kırmızı Elbise”li Kadın
İstasyonda iner. Herkesin
Bakışları üzerindedir.
Elbisesi hafif hafif rüzgârda
Uçuşur. Kadın bunu umur-
samaz. Sigarasını çıkarır ve
yakar.

Daktilo-Bardak-Yakın Plan
Adam-Kadın-İkili bel Plan

Kadın çay bardağını daktilonun yanına koyar. Adam
Bir anda ona döner. Kadın daktilo edilmekte olan
Hikâyeye göz atmaktadır.

-Daha fazla süslü cümle

Kadın- Tilt-up

Kullanmalısın.

-Bu bile fazla benim için....

Adam-Tilt-Down

-Tasvirler daha renkli

Kadın-Adam-İkili Bel Plan

Olmalı ki cazibesi olsun

-Nasıl yani?

Kadın-Adam-İkili Bel Plan

-Mesela hikâyedeki kadının

Kadın-Adam-İkili Bel Plan

Elbisesi neden kırmızı?

-Farklı olduğu için?

Adam-Baş Plan

- Ve herkes tarafından farkı

Kadın-Adam-İkili Bel Plan

Belli olsun diye değil mi?

-Daha çok yalnızlığı belli

Adam-Baş Plan

Olsun diye...

-Demek ki hayata renk şart

Kadın-Yakın Plan

Kadın sandalyede oturan adamın kucagına oturur.

Adam şaşkın ve heyecanlıdır. Adam gözlerini kapat.

Kadın adamı dudaklarından bir kez öper. Silahı çıkarır.

Adamı vurur.

Adam-Gözlerini kapatır-Baş Plan
Adam-Kadın-Öpüşme Yakın Plan
Silah Yakın Plan

Boom

SAHNE 6-İç Mekân- Gün -Adam

Adam, yatağında doğrulmuş bir şekilde daha önce vurulmuş ya da vurulmuş olduğunu sandığı kapıya korku dolu gözlerle bakmaktadır. Bir süre Sonra kalkar, kapıya doğru yürür kapıyı açar ve Kapıda kimsenin olmadığını görür. Banyoya gider. Lavaboda iç çamaşırını yıkar. İç çamaşırını asar. Mutfağa gider. Çaydanlığa su koyarken tezgâhın üzerinde böcek görür. Bir an duraksar. Sonra böceği iğrenerek öldürür. Çaydanlığı ocağa koyar. Tren sirenini duyar. Yüzünde tebessüm ve hafif bir rahatlama ifadesi Plan vardır. Camın önüne gider. İstasyonu izler. Tren gider.

SAHNE 7-Dış Mekân- İstasyon-Gün -Adam

Giden Trenin ardında Adam vardır. Giyimi kısmen düzgündür. Evdeki halinden daha tertiplidir. Elinde satamadığı hikâyeleri kalmıştır. Bir sigara yakar tıpkı kırmızı elbiseli kadın gibi. Etrafına bakınır. Kimse onu

Adam-Geniş Plan
Adam-(zoom-in) Yüz Plan
Kapı-(adamın gözünden)Geniş Plan
Adam-Bel Plan
Adam-Sabit Tek Plan(yataktan
Açılan Kapı- Adamın Omzundan
Adam-Takip Eden Plan
Lavabo,Çamaşır- Yakın Plan
Çamaşır Asılırken-Yakın Plan
Adam-Takip Eden Plan -- Adam Geniş
Böcek-Yakın Plan -- Adam-Yakın Plan
Adam-Geniş Plan
Adam-Sabit Plan
İstasyon-Adamdan Amors

Adam-Uzak Plan
Adam-Genel Plan(hikayeler detay)
Sigara Yakma-Detay
Adam-Yakın Plan

Umursamaz. Yanından geçen bir genç ona çarpar.
Durmaksızın yoluna devam eder genç iki dudak
arasında özür dileyerek. Adam farklılığının fark
edilmeysiinden ağzında kendiliğinden tüten sigarası
ile dona kalır. İstasyon merdivenlerini tırmanır tıpkı
kırmızı elbiseli kadın gibi.

SAHNE 8-İç Mekân- Ev-Gün –Adam

Eve girer. Aynaya bakar donuk gözlerle. Tezgâhın
üzerinde bir başka böcek vardır gezinmekte. Adam
umursamaz. Satamadığı hikâyeleri daktilosunun
yanına koyar. Daktilosunun başına oturur. Yazmaya başlar.
Belli bir süre sonra, daktilonun başından kalkar.

Adam içeri gider. İçerden bir takım sesler gelir. Daktilonun
yanında bir hikaye vardır. “Kırmızı Elbiseli Kadın”

Hikaye
kadar)

Hikayenin son paragrafi

Oysa;
Çocukluğundan bir hatıraydı ona
Kırmızı elbise ve hiç üzerinden
Çıkarmadı kırmızı elbiseyi,

İstasyon İnsanları-Genel Plan
Çarpına Anı-Yakın Plan
Genç- Genel Plan(adamın gözünden)
Adam-Yakın Plan
Sigara-Detay
Adam-Sabit Tek Plan

Adam-Genel Plan(eve gireken)
Ayna-Adamdan Amors
Böcek-Yakın Plan -- Adam-Baş Plan
Hikayeler, Masa-Yakın Plan
Adam-Genel Plan(otururken)
Daktilo Tuşları-Yakın Plan
Adam-Sabit Tek Plan
Gittiği Yer-Uzak Plan(sesler gelene
Masa-Yakın Plan – Hikaye-Detay

Çocukluk masumiyetini
Koruyabilmek için. Ama şeytanın
Da rengiydi kırmızı. Ve artık
Hayatına katacak bir renk
Kalmamıştı.
Bir üvey baba vardı,
Şeytan renginde hayatında. Bir de
Topal bir anne. Aksayan anne
Bundan sonra hayatı aksamasın
Diye göz yundu öz kızına tecavüz
Eden şeytan renkli İkinci kocasına.
Direndiğinde kırmızı elbiseli çocuk
Ya dayak yedi ya da böcek dolu bir
Oduñluğa kitlendi.
Siren sesinin
Ardından üvey Babasının istasyondaki
görevine gitmesi ile huzur bulan kırmızı
elbiseli çocuk, ebedi huzur için raylar
üzerine atar kendini bir gün. Belki bir gün
trenin raylar üzerindeki sıradanlığını
durdurabileceğine inandığından attı kendini
o gün. O gün gerçekten tren ve istasyondakililer

yaşamadılar sıradan bir gün. O gün kırmızı
elbisei çocuk bundan sonra yaşamayacaktı
her günü aynı sıradan bir gün... O gün sadece
bir gündü ve o bir gün sadece o gündü...

--SON--

Hikâye sonuna kadar içerden bir takım sesler gelir
Ve hikâye bitiminde bir el silah sesi duyulur.

Fade-in

ROLL-CAPTION

Kapı vurulur.....

IV. SENARYONUN KURAMSAL ALTYAPISI

1. ÖZNE, ÖTEKİ VE PARÇALANMA

Özne kendisini kendisiyle mücadele ederek kurgular, öznenin kendini var etmesi ve anlamlandırması, Alman felsefeci Fichte'nin (Kılıçarslan, 2006) dediği gibi ancak kendisine karşı koymasıyla mümkündür. Öznenin ilkin kendisiyle mücadele ederek varoluş sürecine başlaması devamında "öteki" olarak konumlanan toplumun diğer özneleriyle mücadelesiyle devam eder. Toplumsal varlık olan özne hem toplum tarafından kurgulanır hem de onun tarafından parçalanır. Bu parçalanma her bireyin gündelik yaşamındaki pratiklerini farklı biçimlerde etkiler. Toplumsal koşullar bağlamında bireyin parçalanmışlığı toplumsal ilişkiler içerisinde görünmez hale gelir. Günümüz toplumsal yapısında ise tüm toplumun hastalıklı hali toplumsal hastalığın normalleşmesini beraberinde getirmiştir.

Özne bir süreçtir, bitmiş bir yapılanım değil. Bu anlamda annenin dölyatağından çıkan çocuk öznenin dölyatağı olur ve sürekli olarak yeniden doğar: bebeklik "döneminde henüz hareket güçsüzlüğü ve beslenme bağımlılığında yaşayan insan yavrusu olan varlık tarafından hayali imgenin coşkuyla ele geçirilmesi, 'ben'in' (je) öteki ile özdeşleşmenin diyalektiğinde nesnelleşmesinden ve dilin özne işlevini evrensel istem içinde kurmasından önce- temel (premordial) bir biçimde çökeldiği simgesel dölyatağını ilginç bir şekilde sergiler" (Lacan aktaran Tura, 1996: 126-7). Simgesel dölyatağı öznenin kendini gerçekleştirdiği yerdir. Bebeğin özneleşmesi için uzantı olma durumundan kurtulması gerekir. Bu ise kendi parçalanmışlığını aşması, dölyatağında özneyi oluşturması ile olasıdır. Parçalanmanın aşılması, bebeğin kendini bir bütünlük olarak kurgulaması başka bir deyişle artık dölyatağından çıkması ve "öteki" ile yüzyüze gelmesi, yani "ayna evresi" ile gerçekleşir.

Lacancı ayna evresi çocuğun kendini bir bütün olarak kurgulaması sürecidir. Ayna çocuğun yeniden üretim aşamasıdır. Yunan mitolojisinde Narkissos ayna ile kendi gerçekliğinin farkına varır, yapısı bozulur yeni bir biçim alır, dönüşür. Kendini görene dek farkında olmadığı şeyin farkına varır, bu farkındalık onu parçalar, yapıbozuma uğratar. Bu farkındalığa Olumsuz bir anlam yüklenir, Lacancı ayna olumlu yönde bir farkındalık yaratır - şimdiye dek kendi olamayan yabancılaşarak kendi farkındalığını yaratır-. Ayna yabancılaşma ve öteki sorunlarını beraberinde getirir. Ayna bir kopuşa işaret ederken aynı zamanda bir bütünleşmenin de yaratıcı ögesidir. Aynanın yaşama girmesi ile özne kendinden koparılır. "Aynadaki imge beni daha ciddi, bir başka yabancılaşmaya hazırlar. Bu da ötekilerin neden

olduğu yabancılaşmadır. Çünkü ötekilerin benimle ilgili olarak tek gördükleri, ayna imgesine benzer bu dışsal imgedir" (Merleau-Ponty: akt. Abrevaya, 2000;73)

Özne ayna evresinde "bir başkasıyla, yaşıtı bir çocukla, annesinin görsel imgesi ya da aynadaki kendi bütünsel imgesiyle imgesel yoldan özdeşleşerek, parçalanmış olarak yaşantıladığı bedeninin bütünlüğünü kazanmaya yönelir" (Tura, 1996: 126). Öteki ile özdeşleşme yoluyla kendi bütünlüğünü yakalamaya çalışan 'ben', "...birleşik bütünün imgesini yakalamak için... kendi kimliğini ayrı bir yere, bedene yerleştirmeye zorlanır" (Coward, Ellis, 1985:192). Şimdiye dek doğal bütünlüğün içinde dağınık olarak bulunan çocuk, kendini varedebilmek için bu bütünlükten kopar, dünyaya içsel olma durumundan kaçır. Doğal bütünlükten koparak kendi bütünlüğünü yakalamaya çalışır, dünyayı dışsallaştırır ve bu sayede onu nesneleştirir. Doğada dolayumsuz bir şekilde deneyimlediği yaşamı dolayım lamayı öğrenir. Ayna onu kendisi ile, kültürel olanla tanıştıırken, çıkış yeri olan doğaya başka bir deyişle dolayumsuz gerçekliğe yabancılaştırır. "Lacan bu anı, çocuğun aynada kendi imgesini ilk kez açıkça tanıdığı, böylece iç devinim ile önünde uçuşan yansımalar arasındaki bağlantıyı somut bir biçimde kurduğu altı ile onsekiz ay arasına yerleştirir" (Jameson,1996:222).

Öteki "ben"in kendini gerçekleştirdiği, dolayım ladiğı nesnedir. Kendini gerçekleyebilmesi için "öteki"nin varlığı zorunluluktur. Öteki ile uzamsal alana giren "ben" kendi uzamsal alanını yaratır, kendini dış dünyanın nesnelerinden farklı olarak kurgular. Nesneden kopar, "özne" olur. Kristeva'nın (akt. Coward, Ellis, 1985:192-3) dediğı gibi "görüntülenen 'ben'in konumu nesnenin ayrılmış ve anlamlandırılabilir olarak konumunu ortaya çıkarır". Bu süreç bilişsel alanın gelişimini beraberinde getirir ve dilsel süreçte işlemeye başlar. "Bebeklik aşamasındaki küçük insanın aynadaki imge karşısındaki sevinci.....'Ben'in, ötekiyle olan özdeşlik diyalektiğinde nesnelleştirilmesinden ve dil öğrenmesinden, yani genelde özne olarak işlevinden önce esas biçimde oluşturulduğu simgesel matrisi örneksel bir biçimde sergiler görünür" (Lacan, aktaran Coward, Ellis,1985:195). Çocuk düşünsel yetilerini parçalanmışlık içerisinde geliştiremediğinden dolayı kendini gerçeklemesi, dil edinim sürecine başlayabilmesi için öncelikle kendini anlamlandırılabilir bir yapı olarak kurgulayabilmelidir. Simgesel dölyatağının ürünü olan bütünlük ya da "ben" imgesel parçalanmış dünyadan dilin dünyasına, simgesel dünyaya girer.

Öteki ben'in varolmasının önkoşullarından bir tanesidir, "özne özkimliğine ulaşmak için, kendini imgesel öteki ile özdeşleştirmeli, kendini yabancılaştırmalıdır" (Zizek, 2002; 121), yani "insan kendi kendisinin karşısında iken, onun karşısında olan ötekidir" (Marx, 1993; 148). Bu özne için çelişik bir durum yaratır kendini varedebilmek için kendinden vazgeçmek zorundadır, kendini kurduğunda ise artık tam bir "kendilik" durumundan

sözedilmez, kurduğu kendilik içinde kendini varetmeye çalıştığı ve tüm imgesel, simgesel dünyasını oluşturan öğeleri edindiği toplumun ürünüdür. Özne toplumsalın bir ürünüdür ve kendini özdeşleştirdiği ve kendine yabancılaştığı alan toplumsal alandır. Özne toplumsal metnin bir parçasını oluşturur ve kendi başına taşıdığı anlamı kavrayabilmesi için tüm toplumsal metni okuyabilecek aşamaya erişmesi gerekir. Toplumsal bir metin olarak kurgulandığında, özne bu kurgusal yapı içerisinde bir öğedir. Toplumsal metin bu öğelerin diziminden oluşmuştur. Her ögenin anlamlandırılabilmesi diğerine bağlıdır, bu aynı zamanda metnin derin yapısı -anlamsal- tarafından üstbelirlenmiştir. Toplumsal metinler bile tek başlarına değil diğer toplumsal metinlerle olan ilişkilerine göre anlam ve değer kazanırlar. Tüm metinler "metinlerarasılık" ile anlam kazanır, bu ele alınan bağlamda "toplumlararasılık, öznelerarasılık" olarak görülebilir. "Özne her zaman onu öteki için temsil eden bir gösterene raptedilmiş, mıhlanmıştır ve bu mıhlama sayesinde simgesel bir görev yüklenir, öznelerarası simgesel ilişkiler ağı içinde bir yer edinir" (Zizek, 2002; 129).

Kurgu, bilinç, bilinçaltı öğeleri (içgüdüsele bu bağlamda bilinçdışına gönderme yapan id dışındaki, kültürel olanın kurduğu ego ve süperego) kuran ve onlar tarafından yeniden üretilendir. Kurgu insanın dış dünyayı tanıma mücadelesinde "hakikat"e ulaşmasının olanaksızlığını gördüğünde, kurduğu "gerçekliğinin" üretici gücüdür. Mitoloji, dinler ve ideolojiler kurgusalın ürünüdür ve insanın kendini ve yaşadığı dünyayı anlaşılabilir, katlanılabilir kılmasını sağlar. İnsanın "gerçek gerçekliği" yakalayabilmesinin olanaksızlığı onun "kurgusal gerçekliği" kurmaya zorlamıştır. "Kurgusal gerçek" dolayım lanmıştır, özne kendini var etme sürecinde dolayım lamalara başvurur ve bu dolayım lamaların çıkış ve bağlantı yerlerini tam olarak hiçbir zaman kavrayamaz. Zizek (1996; 71) tarafından belirtildiği gibi Lacan'a göre "gerçeklik (olarak yaşadığımız), "kendinde şey" değildir, her zaman simgesel mekanizmalar aracılığıyla önceden simgeselleştirilmiş, kurulmuş ve yapılmıştır". Özne önceden kurulu bu simgesel düzenin içinde kendini bulur ve bu simgesel mekanizmaları kullanarak dünyayı anlamlandırır, gerçekliği tanımlar. Lacan'a göre simgeselleştirme tam olarak hedefine ulaşamaz her zaman için başarısız olması söz konusudur, gerçekliğin bir kısmı bu nedenle simgeselleştirilmemiş olarak kalır, simgesel anlamlandırmadan kaçır. Bu "gerçekliğin simgeselleştirilmeden kalan kısmı" ise "hayali görüntüler" olarak geri döner. Ancak gerçek ne "hiçbir zaman doğrudan doğruya" kendisi ne de "doğru gibi asla tam, bütün değildir", çünkü "kendisini ancak eksik-başarısız simgeselleştirme aracılığıyla sunar ve gerçeklikle gerçeği sonsuza dek ayıran boşlukta hayali görüntüler belirir. Bundan ötürü de gerçekliğin simgesel bir kurgu özelliği vardır: Spectre, simgesel olarak kurulan gerçeklikten kaçanı simgeleştirir" (Zizek, 1996; 71, 72).

Özne bir dolayımamlalar yumağıdır ve varoluşu tamamen kendi dışında olana bağıdır, özne kendini var etme ve kurma yetisine sahip değildir. Özne toplumsalın kurgusudur, Lacancı aynada ise sadece yansımada kendinin farkına varabilen ve kendini bile öteki olarak gördüğünde veya ötekinde gördüğünde bütünleştirebilen bir dağılmışlıktır. Kendini var etme sürecinde "öznenin kimliğini deyim yerindeyse kendi dışına, ikizinin imgesine" (Zizek,2002;121) yerleşir, özne ikizinden dolayımmlayarak kendini kurgular. Bu aşamada ise kendini kurgulaması kendinde eksik olanlar üzerinden yürür. Öteki ile olan ilişki içerisinde, onun kurgusunun, oyunun parçası olarak, ancak onun dışında onu içselleştirerek kendilik kurgusuna ulaşmak bir zorunluluk olarak okunabilir. Özne "kendisinin Öteki karşısındaki dışsal konumunun Öteki'nin kendisine içsel olduğunu kavramak zorundadır... Özneyi Öteki'den dışlanmış gibi görünen özelliğın kendisi zaten Öteki'nin "düşünümsel bir belirlenimi"dir; tam da Öteki'den dışlanmış olduğumuz için, çoktan onun oyununun bir parçasıyızdır". Bundan kurtulmak olanaksızdır, çünkü ötekinin oyunun parçası olan özne bir diğer özneyi kendi oyunun parçası yaparak toplumsalı örgüler.

"Lacancı öznenin bölünmüş, üzerine çarpı atılmış olduğu, anlamlandırma zincirindeki bir eksiğ e özdeğ olduğu herkesin malumudur. Gelgelelim Lacancı teoninin en radikal boyutu...büyük Öteki'nin, simgesel düzenin kendisinin de barré (çizilmiş) olduğunu, üstüne temel bir imkansızlığın çarpı attığını, imkansız/travmatik bir çekirdek etrafında, merkezi bir eksik etrafında yapılanmış olduğunu fark etmesidir. Öteki'de bu eksik olmasaydı, Öteki kapalı bir yapı olur, özneye açık tek imkanda Öteki'de radikal bir biçimde yabancılaşmak olurdu. Yani öznenin Lacan tarafından ayrılma adı verilen bir tür "yabancılaşmadan-arınma"ya ulaşabilmesini sağlayan şey tam da Öteki'deki bu eksiktir: Öznenin nesneden dil engeli yüzünden artık sonsuza kadar ayrılmış olması anlamında değil; aksine nesne Öteki'nin kendisinden ayrılır, Öteki'nin kendisi "ona sahip değildir", nihai cevaba sahip değildir- yani kendisi de engellenmiştir, arzulamaktadır; Öteki'nin de bir arzusu vardır. Öteki'deki bu eksik, özneye, deyim yerindeyse nefes alınacak bir alan verir; ki bütünsel yabancılaşmadan, onun eksiğini dolduracak değil, onun kendisini, kendi eksiğini Öteki'deki eksikle özdeğleştirmesine imkan vererek kaçmasını sağlar" (Zizek,2002: 139-140).

Öznenin kendi varlığındaki eksikliklerin ağırlığı ile yok olmasını engelleyen ise ötekinin de tamamlanmış ve eksiksiz olmamasıdır. Öteki tamamlanmamış, kapanmamış oluş süreci içerisinde. Ötekinin bu yapısı öznenin yapısını da belirler, özne ötekide ki eksikleri gördüğü eksiğ e göre kendini kodlar, yapılanır. Ötekinin eksiklikleri ve kapanmamışlığı

öznenin kendini gerçekleyebileceği bir alan sağlar, yabancılaşmanın özneyi yok etmesini engeller. Özne nesneler dünyasından ve Ötekiden koptuğu anda varlık nedenini yitirir. Dünyayı anlamlandırması yabancılaştığı nesneler dünyası ve arzu nesnesi olarak kodladığı ötekidir. Özne aynı zamanda ötekinin arzu nesnesidir. Ötekide görülen eksiklik ve benzerlikler öznenin ödünleme mekanizmasının işleyişini sağlar. Ayrıca Ötekide olan eksiklik ve parçalılık özne için sızma ve kaçma olanakları sağlar. Ötekinin yarattığı tahakküm ve baskı bu boşluklardan yararlanılarak ortadan kaldırılabilir. Ötekinin tamamlanmış ve bütünsel bir yapıya sahip olması durumunda özne donar, kendiliği Ötekinin yekpare bütünlüğünde parçalanır. Özne olma olanağını yaratan, tam da Ötekideki eksiklik, tamamlanmamışlık ve parçalılıktır.

Öznelerarası ilişkiler temelinde ise “bireylerin birbiriyle olan karşılaşması, onlar için, kendilerinin üzerinde bulunan, yabancı bir toplumsal güç üretir; birbirlerini karşılıklı etkilemeleri, onlardan bağımsız bir süreç ve güçtür. Dolaşım, toplumsal sürecin bir bütünlüğü olduğu için, aynı zamanda, örneğin bir parada, ya da değişim değerinde olduğu gibi, toplumsal ilişkinin bireylerden bağımsız bir şey olarak ortaya çıktığı bir ilk biçimdir, aynı zamanda toplumsal hareketin bizzat bütünüdür. Bireyler üzerinde bağımsızlaşmış bir güç olarak bireylerin birbiriyle toplumsal ilişkisi, doğa gücü, raslantı ya da başka herhangi bir biçimde tasarlınsa da, çıkış noktasının özgür toplumsal birey olmadığı sonucuna zorunlu olarak götürür.” (Marx, 1999; 134). Öznelerin denetim alanından kaçan tüm ilişkilerin, onlardan bağımsızlaşmış tüm güçlerin toplanım merkezi “büyük Öteki”nin alanıdır. Kolektif çıkarları da belirleyen “büyük Öteki”dir, bireylerin bencil öznel yapılarının toplumsal ile uyumlu hale getirilmesi tüm bireysel üretimlerin bütünü bir parçası haline getirilmesi de “büyük Öteki”nin sorumluluğundadır. Öznenin kendisini var edebilmesi için toplumsal yapının içersinde üretimsel bir etkinlikte bulunması ve kendini gerçekleştirirken toplumsalı da gerçekleştirme yönünde çaba göstermesi zorunluluğu vardır. Birey kendini var etmeye çalışırken toplumu da var eder. Öznelerin bencil çıkarlarının toplamı toplumsal çıkara gönderme yapar. Özne amaçlarını gerçekleştirme süreci içersinde toplumsal çıkarın araçlarından biri olarak iş görür.

Lacancı ayna evresi insanın kendi (yanılsamalı) bütünlüğünü kurduğu ve özneleşme yolunda geçirdiği birinci ayna evresidir. Bu evre aslında tamamlanmamış bir süreçtir insan yaşam boyunca aynalarla karşı karşıya gelir ve her seferinde kendini ötekine göre yeniden tanımlar ve yeniden-yapılandırır. Özne (toplumsal özne olarak okunmalı) devamlı tamamlanmamış bir ötekiye arzuladığı için kendisini de hiç bir zaman tamamlayamaz. Özne bu nedenle hep devam eden ve bitmemiş bir süreç olarak kalır. Bu süreç bir bağlamda kendini

tamamlamak için uğraşan yazınsal (kurgusal) bir metne benzer, öteki metinlere göndermeler yaparak kendini kuran bir bütünlük ve tamamlanma yakalamak isteyen açık yapıt hiçbir zaman tamamlanamaz, bitmemiş bir süreç olarak kalır.

Özne tüm toplumsal yapının etkisi ile biçimlendirilmiştir ve her süreçte yeniden-biçimlendirilir. Bu yeniden biçimlendirme iktidar aygıtı tarafından özne olarak yeniden-üretileme süreci bu yapının dışına çıkmadıkça devam eder. Egemen iktidar kendi aynasında öznenin ilk başta kurmuş olduğu yanılsamalı bütünü sürekli olarak yeniden üretir.

İlk ayna ile kendini temellendiren özne, toplumsal yapı ve kurumlar tarafından belirlenir ve sürekli bir biçimlendirme sürecine girer. Bu süreç doğrusal giderse, yani özne kendisini kuran hegemonik yapının aynasında kendini görmeye devam ederse süreğen gidişin bir parçası olur. Hegemonik yapıya eklenir ve çelişkili bir öznellik durumu yaşar. Özne kendi dışında bir güç tarafından belirlenmiştir. "Özne hiçbir zaman bir seçme konumunda" olamaz, o pasif durumdadır. "Ona her zaman sanki seçimini çoktan yapmış gibi muamele edilir" (Zizek, 2002: 180). Seçimi iktidar tarafından onun yerine yapılmıştır. Öyle bir durumda ise, özne bir kendiliğe sahip olmaktan çıkar, ya da özne, özne olmaktan çıkar.

İdeoloji ve özne arasındaki ilişki karşılıklı-bağlantılı bir yapılanım gösterir. Çünkü "her ideoloji ancak özne aracılığı ile ve özneler için var olabilir" (Althusser, 2003;99). İdeolojinin varolabilmesi ve yeniden-üretilebilmesi öznelerle bağlıdır. Özne kategorisi bu anlamda ideoloji için olmazsa olmaz bir koşuldur, bu nedenle tüm bireyler daha doğmadan önce özne olarak konumlandırılacakları kategorilere sahiptirler ve ideolojik aygıtlar dolayısıyla bu kategorilere konuşlandırılırlar. "İdeoloji öncesiz ve sonrasızdır" bu nedenle "bireyler zaten-hep öznedirler" (Althusser, 2003; 105). İdeolojinin bir tarihi olmaması bu bağlamda öznelerin de tarihsiz olmasını, hatta varolmadan önce varolacakları bir kategoriye sahip olmalarının ve ideolojinin seslenmesi ile bu kategoriye yerleştirilmelerini anlatır. "İdeolojinin varoluşuyla, bireylere özne olarak seslenilmesi, tek ve aynı şeydir" (Althusser, 2003; 104). İdeolojilerin özneye bir ayna tutarak, onun karşısında bir büyük Öteki olarak konumlanmaları yapısal olarak onları belirlemeleri süreğen olarak kendini eksiksiz olarak yeniden-üretmez her zaman bir "eksik" vardır ve gerçek özne olma potansiyeli bu eksiğin etrafında kendini örgüler.

Özne için eksik hiçbir zaman aşılamaz ancak üzeri örtülebilir. Bu örtme ise bastırma ile olasıdır, ancak bastırılan her şey farklı biçimlerde geri döner. Bastırılmış olanın dönüşü bağlamında özne korkularını gündelik yaşam içersinde kabul edilebilir sınırlarda yaşamaya çalışır. Kendisine karşı koymak yerine kendisini olduğu gibi sisteme sunar ve sistemin ürettiği bütünsel imgesini kendisinin bütünsel, normal varoluş biçimi olarak kabul eder. Özne bu

nedenle hiçbir zaman kendisi değildir, her zaman için kendisinin bir kopyasını, parodisini kendisiymiş gibi yaşar. Ancak özne kendisiyle ilgili gerçekliğin farkına vardığında sarsılır, yeniden parçalanır, ya şizofrenik bir hastalıkla tüm gerçekliği reddeder ya da gerçekliği kabul edip kendisini parçalanmışlığıyla ve eksikleriyle varolan gerçek bir özne olarak yeniden-kurgular, bu sonuncuyu çoğunluğa rağmen yapar ve hastalıklı toplumun hastalıklarından kurtulmaya çalışır, toplum ise bu özneyi “deli” olarak çağırır, çünkü kendi gerçekliğinden kaçmayan her özne onu rahatsız eder, parçalanmaya çağırır, bu da toplumda gerçekte ise toplumu yöneten iktidarda büyük bir korku yaratır. Öznenin korkularını aşması iktidarı korkuyla tanıştırır. Gündelik yaşamdaki toplum üzerinden yürütülen baskılarda bu korkudan kaynaklanır. İktidarın gözü özneyi hep korkularla ördüğü hapishanede tutmaya çalışır. Özne olmak bu anlamda imkansız istemektir. Gerçekliği reddedip yeni bir kurguyu gerçek kılmaya çalışmaktadır. Kurgu özgürleştirir, çünkü hayalgücü her zaman için varolanın ötesine gider, değişmeyen tek şeyin değişim olduğunu anımsatarak özneye konulan kutsal sınırları parçalar. Sonuçta düşlerimiz kadar özgürüz ve düşlerimiz tutsaksa özgür özneler olarak varoluşumuzu anlamlandırma olanağımız yoktur, kısacası şimdilik özgürlük sadece düşlerdedir.

KAYNAKÇA

- Abrevaya, E. (2000) **Aynadan Ötekine** Bağlam. İstanbul.
- Althusser, Louis. (2003) **İdeoloji ve Devletin İdeolojik Aygıtları**. İthaki Y. İstanbul.
- Atay, O. (2004) **Korkuyu Beklerken**. İletişim Y. İstanbul.
- Coward, Rosalind, John Ellis.(1984.) **Dil ve Maddecilik**. İletişim Y. İstanbul.
- Çoban, B. Lacan. **Kadife Karanlık** (2003.)(Haz. N. Rigel, B. Çoban vd.) Su. İstanbul.
- Kılıçarslan, A. **Fichte: Alman İdealizmi**.(2006.) Doğu-Batı Y. İstanbul.
- Jameson, F. “Marksizm, Psikanalitik Eleştiri ve Özne Sorunu”. **Freud’dan Lacan’a Psikanaliz** (1996.) (Der: S.M.Tura).Ayrıntı. İstanbul.
- Marx, Karl. **1844 Elyazmaları**.(1993.) Sol Y. Ankara.
- Marx, Karl. **Grundrisse**. (1999.)Sol Y. Ankara.
- Tura, Saffet Murat. **Freud’dan Lacan’a Psikanaliz** (1996.)Ayrıntı. İstanbul.
- Zizek, S. **İdeolojinin Yüce Nesnesi**.(2002a) Metis: İstanbul.
- Zizek, S. **Kırılğan Temas** (2002b)Metis. İstanbul.
- Zizek,S. Müstehcen Efendi. **Toplum ve Bilim**. (1996) S:70. Birikim Y.İstanbul..

